

De Sophia-Augusta Stichting.

DE SOPHIA-AUGUSTA STICHTING IN HET STADSMUSEUM VAN AMSTERDAM. DOOR MR. J. E. VAN SOMEREN BRAND.

(Vervolg).

Voor den aanleg, in het oude gedeelte van Amsterdam, van een nieuwe straat, die sedert Dam en Westermarkt verbindt, moesten een aantal onteigende huizen op de Heeren- en Keizersgracht worden afgebroken. Sommige

DON ANTONIO LOPEZ SUAZO, BARON VAN AVERNAS LE GRAS.

bleken betimmeringen en andere bouwdeelen te bevatten, die waardig werden bevonden bewaard te blijven en, naar het Stedelijk Museum overgebracht, het mogelijk maakten, dat de Sophia Augusta Stichting op het oogenblik een beeld geeft — alhoewel niet in alle opzichten volledig — van de wijze waarop de zeer gegoede Amsterdammer in den loop der laatste eeuwen zijn woning inrichtte.

Toen in het jaar 1895 het Stedelijk Museum geopend stond te worden, achtte men het oorbaar van te voren de verslaggevers der nieuwsbladen in de gelegenheid te stellen het nieuwe gebouw te bezien. Het viel deze ijverige mannen blijkbaar al te zwaar om te

voldoen aan het verzoek hun aandacht alleen te bepalen op het gebouw en de oogen te sluiten voor den inhoud. Een was er bij die in de „Overijsselsche Courant” liet drukken, dat „de antiqua en preciosa” die hij in de beneden verdieping nog in ongeredderden toestand aangetroffen had, binnen enkele dagen in toonbaren staat gebracht zouden worden!

Het moet hem wel zijn tegengevallen, dat daar omstreeks vijf jaren mede gemoeid zijn geweest. Eerst den 1sten Augustus 1900 toch werd de Sophia Augusta Stichting toegankelijk gesteld voor de belangstellenden, die den toegangsprijs betaald hebben.

De Sophia Augusta Stichting beschikt over de geheele gelijkstraatsche verdieping in den rechtervleugel van het Stedelijk Museum, op het eerste vertrekje na, het dichtste nabij den ingang gelegen. Dat cabinetje is bestemd voor stembureau, wat de reden is, dat de Sophia Augusta Stichting gesloten moet blijven op de dagen, dat de volkswil er in een blikken bus wordt ingemaakt.

Treedt men op andere dagen die deur binnen, dan komt men in een cabinet, waarvan de wanden behangen zijn met die portretten van leden van- en verwanten aan de maagschap Lopes Suasso, die in den boedel van de erflaatster gevonden zijn.

Een groot kniestuk, vertoont den stamvader van den Nederlandschen tak des geslachts, behoorende tot een deel des Joodschen volks, dat zich vóór het begin der Kristelijke jaartelling, na de Babylonische ballingschap, in Spanje heeft neergezet en gerekend wordt te behooren tot het Huis van David, den Koning van Israël uit den stam van Juda.

Het heeft op het Iberische schiereiland als een afzonderlijk volk geleefd met en onder de Iberiërs, de Romeinen, de Gothen en de Mooren, in aanzien en in groote welvaart, terwijl het uitblonk in kunsten, wetenschappen en op het oorlogsveld.

Bijna overal ter wereld, waar volkeren van verschillende afkomst, aard en beschaving hetzelfde land bewonen, nemen de laatst aangekomenen de hoogste plaats in de samenleving in, wat de oorzaak is van het ontstaan van den Adel, van het kastenstelsel en van de verschillende standen.